

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

Časopis Zora

Veljača 2026.

Sadržaj

GLAVNI ČLANAK.....	2
KAMEN KOJI SE I DALJE ODBACUJE.....	2
BIBLIJSKI STUDIJI	13
IZGRADNJA TIJELA KRISTOVA	13
KRŠĆANSKO KRŠTENJE.....	16
SUBOTNJI DAN	19
ŽIVJETI VELIKODUŠNO	22
KRŠĆANSKI ŽIVOT I NAUKA.....	25
NOVI SAVEZ.....	25

Slijedite u svojoj Bibliji!

Kamen koji se i dalje odbacuje

"Kamen koji su graditelji odbacili sada je postao kamen temeljac."

Matej 21:42

Približavamo se razdoblju godine kada će kršćanski svijet početi usmjeravati svoju pozornost na ona teška događanja koja su se odigrala u Judeji prije gotovo dvije tisuće godina, a kulminirala su uhićenjem, suđenjem i razapinjem Isusa, Sina Božjega, koji je došao na svijet da bude Mesija i obećani Kralj.

Tumači nam govore da u ljudskoj povijesti nikada nije bilo razdoblja poput posljednjih nekoliko desetljeća, kada se dogodilo toliko izvanrednih događaja koji su promijenili čitav tijek ljudske povijesti. Međutim, to nije istina u usporedbi s rođenjem, djelovanjem, smrću i uskrsnućem Isusa. Ti su događaji, iako su uglavnom povezani s jednom osobom, već potresli svijet i predodređeni su da u budućnosti u mnogo većoj mjeri promijene tijek i perspektivu čovječanstva nego što su to učinili u prošlosti.

Odbacivanje Isusa

O Isusu je napisano: "Dođe li k svojim ljudima, i oni ga odbijaju." (Ivan 1,11). To je bio neposredan uzrok

progona koji je doveo do njegove okrutne i rane smrti. "Svoj narod" bila je nacija Izraela. Mnogi obični ljudi iz nacije radovali su se njegovoj poruci i nekoliko dana prije njegova raspeća s oduševljenjem su ga proglasili Kraljem. (Ivan 12,12-15). Međutim, nije bilo tako s vjerskim vođama. Oni su iz zavisti mrzili Učitelja i naposljetku su uspjeli u njegovom uhićenju i raspetju. Ivan 15,25

Isus je bio potpuno svjestan da ga pisari i farizeji mrze. Prilikom jedne prilike pred kraj njegova djelovanja, ispričao im je prispodobu koja se toliko točno uklapala u okolnosti da su i oni sami naslutili njezino značenje. Ipak, njihova se ljutnja pojačala i postali su odlučniji no ikad da ga ubiju. Prispodoba je bila o domaćinu koji je zasadio vinograd i potom ga povjerio na čuvanje vinogradima dok je on otišao u daleku zemlju. Kad dođe vrijeme za berbu, domaćin pošalje svoje slugu u vinograd, ali vinogradari koje je ostavio na čuvanju ubiju neke od njih i zlostave druge. Naposljetku, domaćin pošalje svoga sina, misleći da će vinogradari poštovati njega, ali oni ga ne poštuju. I njega ubiju. Matej 21:33-46

Domar u ovoj prispodobi bio je Jehova, a vinograd je bio židovski narod. Uzgajivači su bili vjerski vođe naroda, a slugu koje su prve poslane da predstavljaju domara bili su proroci. Prema zapisima, vjerski su vođe ubili proroke i kamenovali one koje je poslao Bog. (Matej 23:37). Sada su planirali ubiti Sina kojega je poslao Nebeski Otac.

Nakon što je ispričao ovu prispodobu, čija je primjena bila tako očita, Isus je citirao proroštvo o

kamenu koji su graditelji odbacili: "Zar nikada niste čitali u Svetom pismu: Kamen koji su graditelji odbacili postao je kamen temeljac; ovo je djelo Gospodnje, i, kako je divno vidjeti." Zaista vam kažem, kraljevstvo Božje oduzet će vam se i dat će se narodu koji donese plodove u skladu s njim. Svako tko padne na taj kamen, bit će smrskavan, a na koga on padne, toga će zdrobiti." Matej 21,42–44; Psalam 118,22–23

Isus je sam bio taj kamen koji su graditelji – vjerski vođe Izraela – odbacili. Prorok Izaija predvidio je jedan od razloga, govoreći: "Ne bijaše ništa lijepo ni veličanstveno na njegovom izgledu, ništa što bi nas moglo privući k njemu." (Izaija 53,2). Zapravo, naravno, Isus je bio savršen, "svet, bezazlen, neokaljan, odvojen od grešnika." (Hebrejima 7,26). Bio je ljubazan i pun suosjećanja te je činio dobro. Liječio je bolesne i uskrisio mrtve. Ohrabrivao je malodušne i iskazivao milosrđe grešnicima. Osudio je farizeja koji se zahvaljivao Bogu što nije kao carinik i pohvalio carinika jer je priznao svoj grijeh i ponizno molio Boga za oprost. Djela apostolska 10,38; Matej 11,5; Luka 18,9-14

Međutim, to nisu bile kvalitete koje su pisari i farizeji tražili u onome koga bi prihvatili za svoga Mesiju i Kralja. Željeli su Mesiju koji ne bi razotkrivao njihove zle postupke kao što je to činio Isus. Željeli su nekoga koga bi mogli kontrolirati kao neku vrstu marionetnog kralja, dobro kvalificiranog kao zapovjednik da podigne i zapovijeda osvajačkom vojskom, ali zadovoljnog da im dopusti da vladaju i iskorištavaju narod kako god hoće. Stoga, s njihove

točke gledišta, Isus nije imao ljepote da bi ga poželjeli.

Pisaru i farizejima Isus nije odgovarao njihovim željama o obećanom Mesiji. Prikaz kamena koji postade glavni kamen ugla sugerira izgradnju neke građevine. Temeljni kamen bio je polazišna točka temelja, a ostatak temelja poravnavan je i usklađivan s tim kamenom. Isus nije bio samo kamen temeljac duhovnog hrama, već je bio i "glava ugla -a"; to jest, bio je vrhunski kamen koji je povezivao cijelu građevinu. Stoga su graditelji, ne razumijevši kakvu je građevinu Bog podizao, odbacili Isusa. Nisu mogli pronaći mjesto za njega u vlastitim planovima, a Božji plan nisu htjeli čuti.

Uzvišen od Boga

Sva tragična iskustva koja su okruživala Isusov život bila su zato što su ga graditelji odbacili. Međutim, njegovo uzvišenje u nebesku slavu nakon njegove patnje i smrti bilo je ispunjenje proročanstva da će odbačeni kamen postati kamen temeljac. On ne bi bio glava nad starom židovskom kućom, koju su pismoznanci i farizeji tako jadno iskrivili i izopačili svojim sebičnim graditeljskim metodama, već nad novom kućom, duhovnom kućom. Budući da je to istina, bilo je i prikladno i nužno da se najprije osigura kamen temeljac novog doma, kako bi se cijela građevina mogla uskladiti s Božjim planom i svrhom.

Govoreći o vjernom i uskrsnulom Isusu, apostol Petar kaže ovo: "Približavajući se k njemu, živom Kamenu – ljudima odbačenom, ali od Boga izabranom i dragocjenom – i vi, kao živi kamenovi,

gradite se u duhovnu kuću, da budete sveto svećenstvo, prinoseći duhovne žrtve koje su Bogu ugodne po Isusu Kristu. Jer u Pismu stoji: 'Gle, polažem u Sionu kamen, izabrani i dragocjeni kamen ugla, i tko u njega vjeruje, neće se nikada postidjeti.' Vama koji vjerujete, ovaj je kamen dragocjen. A za one koji ne vjeruju: kamen što su ga graditelji odbacili postao je kamen ugla, i kamen spoticanja i stijena o koju se spotaknu. Spotaknu se jer ne poslušaju poruku – a za to su i predodređeni. Vi ste, međutim, izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, Božje posebniste, da biste objavljivali vrline onoga koji vas je pozvao iz tame u svoju čudesnu svjetlost. Nekada niste bili narod, a sada ste narod Božji; nekada niste primili milosrđe, a sada ste primili milosrđe. 1. Petrova 2,4-10

Nacija Novi narod

Kad je Isus pismoznancima i farizejima dao do znanja da će kamen koji odbacuju postati glavni kamen ugla, dodao je: "Kažem vam, kraljevstvo Božje bit će vam oduzeto i dano narodu koji će donijeti pravi plod." (Matej 21,43). U lekciji koju smo citirali iz Petra, u kojoj on govori o kamenu i novoj građevini koja je počela graditi s Isusom kao kamenom temeljcem, on nam također govori o narodu kojemu je Isus rekao da će kraljevstvo biti dano. Rekao je: "Vi [crkva] ste ... sveta narodina." 1. Petrova 2,9

Nacija Izraela mogla je biti Božja kraljevska ili kraljevska nacija. U Izlasku 19,5–6 čitamo o Božjem obećanju Izraelu ako budu poslušni njegovim

zakonima. "A sada, ako budete poslušni meni i budete čuvali moj savez, bit ćete moj poseban dragulj među svim narodima zemaljskim; jer mi pripada sva zemlja. I bit ćete moje kraljevstvo svećenika, moj sveti narod. To je poruka koju moraš dati narodu Izraelovu." Izvorno su obećanja dana ovom narodu. Međutim, budući da su odbacili proroke i na kraju ubili Božjega Sina, kraljevstvo je uzeto od njih i, počevši s Isusom kao kamenom temeljcem, Bog je počeo stvarati novi narod. Mnogo je obećanja, osobito u Novom zavjetu, koja se odnose na one koji postaju dio ove nove duhovne nacije. "Ako trpimo, i kraljevat ćemo s njim", jedno je od njih. 2. Timoteju 2,12

Djelo Božje od Pedesetnice jest pozivanje i odabir onih koji će vladati s I jem Kristom u tom tisućljetnom kraljevstvu. (Otkrivenje 20,6). To će biti stvarno kraljevstvo, iako je ta činjenica odavno izgubljena iz vida u velikom dijelu kršćanskog svijeta, ali apostoli i Rana Crkva su to razumjeli. Doista, vjerovali su da je ovo slavno kraljevstvo Mesije blizu. Znali su da će se Isus vratiti kako bi uspostavio to kraljevstvo na zemlji, stavivši kraj dugoj noći zemaljskog jada i smrti. Pavao je napisao: "Noć je već pri kraju, dan je skoro tu." Rimljanima 13,11–12

To će biti dan koji će proizaći iz Kristovog kraljevanja, koji je uzvišen na glavni kamen u strukturi mesijanskog kraljevstva. Doista, to je dan koji će Nebeski Otac ostvariti. To je njegovo djelo i "čudesno je u našim očima". (Matej 21,42). Dan kraljevstva blagoslova neće biti utopija zamišljena od strane čovjeka, već dan svjetlosti i radosti koji će

proizaći iz izlaska "Sunca pravednosti", koje će izaći "s iscjeljenjem na svojim krilima". Mali 4,2

Izgubljena vizija

Nedugo nakon što su apostoli u smrti utonuli u san, vizija nade kraljevstva počela je blijediti. Dva pogrešna stajališta postupno su se razvila da zauzmu njezino mjesto u srcima kršćana. Prva je bila da će se kraljevstvo Božje uspostaviti ujedinjenjem crkve sa svjetovnom vlašću. Priznati kršćanski svijet sada zna koliko je to jadno propalo. Kasnije se razvila pogrešna teorija da se kraljevstvo o kojem se govori u Bibliji odnosi samo na pravedan utjecaj koji se vrši u srcima i životima vjernika. Tvrdi se da će, kada se sav svijet obrati pravednom životu, kraljevstvo u potpunosti doći.

Veliki i široko rasprostranjeni misionarski naponi da se svijet obrati poduzeti su, osobito u posljednjih sto i pedeset godina, s nadom da će se ostvariti obećanje kraljevstva. Sada se polako počinje prepoznavati da je ovaj pogled jednako razočaravajući kao što je bila teorija crkve i države. Zbog toga mnogi sada priznaju da zapravo ne znaju što znači kršćanstvo, niti je li ono uspjelo ili propalo. To je očito iz sljedećeg, što je prije nekoliko desetljeća napisao pokojni dr. Charles W. Ranson, glavni tajnik Međunarodnog misijskog vijeća, i objavljeno u časopisu Christian Century.

"Sve se više prepoznaje da nećemo pronaći odgovore na neka od najzagonetnijih pitanja suvremene misionarske prakse sve dok ne

postignemo novo poimanje kršćanskog smisla povijesti. Što očekujemo da će se dogoditi zbog misionarske propovijedi Crkve? Koji je smisao kršćanske nade – unutar povijesti i izvan nje? I kakav je odnos te nade prema našem misionarskom pozivu? U određenom smislu, suvremena kriza misija proizlazi iz spoznaje da mi zapravo ne znamo odgovore na ta pitanja, ili barem da su odgovori koje uobičajeno nudimo potpuno neadekvatni."

"Tumačiti ovaj obnovljeni interes za eshatologiju [sudbinu čovječanstva] isključivo kao oblik bijega od praktičnih problema koji su postali preteški za rješavanje znači potpuno ga pogrešno shvatiti. Ta su pitanja, dapače, rezultat novog realizma koji prepoznaje katastrofalnu prirodu povijesti i traži odgovor na nju u svjetlu punine kršćanskog objavljenja i kršćanske nade. One su pokušaj da se cijelo povijesno djelo kršćanskih misija podvrgne sudu Riječi Božje."

"Uistinu, upravo ovdje je Božja sadašnja presuda nad nama. Vrlo je moguće da ono što Gospodin, naš Bog, od nas najviše zahtijeva u ovo vrijeme jest pokajničko preispitivanje onih stvari u kojima smo podbacili u jednostavnoj poslušnosti – spoznaja koje smo zanemarili, uvjerenja koja nismo imali snage ili hrabrosti provesti u djelo. To će nesumnjivo biti težak put. Ali to bi vrlo lako mogao biti put koji vodi k uskrsnuću i obnovi, ne samo za misijsko pokretanje, nego i za cijelu Crkvu."

"Stoga je moje najdublje uvjerenje da ono što Bog od nas zahtijeva nije neka golema misijska strategija, nije neko pretenciozno središnje

planiranje, već ponizan povratak Riječi Božjoj u kojoj ponovno susrećemo našeg Sudca i našeg Spasitelja te iznova primamo naš mandat i naša uputstva za djelovanje."

Ovo je iskreno priznanje frustracije. To je ponizno priznanje nedostatka spoznaje o Božjim svrhama i o djelu koje treba obaviti kroz Crkvu. Ovo nije došao od nekog nepoznatog laika, već od doktora teologije, diplomanta Sveučilišta u Oxfordu, glavnog tajnika Međunarodnog misijskog vijeća i autora brojnih knjiga i članaka o kršćanskom misijskom djelovanju. Suočivši se sa surovom činjenicom da misijska nastojanja crkvenjaštva ne uspijevaju, on je gorljivo preporučio da se svi vrate Riječi Božjoj kako bi otkrili što On zaista želi da čine. Ako su opažanja dr. Ransona bila istinita prije nekoliko desetljeća, koliko više danas opisuju potrebu Crkve da se vrati Riječi Božjoj – Bibliji.

Isus je rekao farizejima da su svojim predanjima – predanjima ljudskim – učinili ništavnom Riječ Božju. (Marko 7,6-9). Sada se povijest ponovila. Predanja i ideje palih ljudi, a ne Riječ Božja, sve više vode crkvene sustave i njihovo učenje.

Kroz stoljeća su različite ljudske tradicije sve više pokušavale poništiti Božju Riječ. Tradicija crkve i države to je zasigurno činila, i iako se ta ideja danas uglavnom odbacuje, ostavila je svoj trag na religijskom mišljenju. Danas u mnogim zemljama istaknuti vjerski vođe pozivaju na utjecanje na civilnu vlast pri donošenju zakona za koje se smatra da će podržati njihove pojedine ideje.

Jedna od najzavarljivijih ljudskih tradicija je ideja da obećano Božje kraljevstvo mora biti uspostavljeno ljudskim naporima. Svjesno ili nesvjesno, ovaj pogrešan koncept odbacuje Isusa kao kamen temeljac jednako sigurno kao što su ga farizeji odbacili. Oni su željeli svoje kraljevstvo. Današnji vjerski vođe izgubili su iz vida Božji plan za uspostavu kraljevstva. Imaju malo ili nimalo vjere u ideju da će se božanska moć upotrijebiti za preuzimanje vlasti nad zemljom. Hvale Isusa kao čovjeka, ali malo pažnje posvećuju učenjima Božje Riječi da on treba biti Kralj Zemlje i da će vladati "moći nad svim narodima". Otkrivenje 2,26-27; Psalam 2,6-10; 1. Korinćanima 15,22-25

Isus, glavni kamen

Sud je došao na narod Izraelov, a sud će doći na svijet u Božje vrijeme i na Božji način. Cijela kršćanska zajednica oplakivat će zbog neuspjeha da ostvari svrhe zamišljene od ljudi. Dok im se dom ruši, Isus, obećani Kralj zemaljski, vrhunski kamen nad njegovim novim duhovnim domom koji je gradio, uskoro će započeti svoje pravedno vladanje. Doista, to je djelo Božje i čudesno je u našim očima. Oni koji slijede Učitelja svojim stopama, dok promatraju znakove nadolazećeg kraljevstva, mogu istinski reći: "Ovo je dan što ga je Gospod stvorio; veselimo se i radujmo se u njemu." Psalam 118,24

Radujmo se, ne zato što crkve propadaju, nego zato što znamo da Bog ima bolji plan za obraćenje svijeta. Njegov je to plan koji će biti veličanstveno uspješan, što će rezultirati obećanim blagoslovom za sve

narode zemlje. (Postanak , 22,18; Djela 3,25).
Radujmo se spoznaji i uvjerenju da će dan koji je
Gospodin obećao biti dan sve veće vedrine i radosti.
Završit će slavom za njega koja će ispuniti zemlju
kao što vode pokrivaju more – ne zbog ljudskih
napora, nego jer će to biti njegovo djelo. Habakuk
2,14

To je zaista čudesno u očima svih onih koji se raduju
Bogu našeg spasenja i ponizno prihvaćaju Krista,
kamen temeljac , , kao svoj uzor, spasitelja i kralja.

Izgradnja Tijela Kristova

Ključni stihovi: "I dao je neke za apostole, neke za proroke, neke za evanđeliste, a neke za pastire i učitelje radi usavršavanja svetih, radi djela službe, radi izgradnje Kristova tijela." Efežanima 4:11,12

***Odabrani stihovi:
Efežanima 4,11-16***

Kako započinje ovo poglavlje, Pavao moli vjernike da "žive život dostojan poziva koji ste primili." (Efežanima 4,1). To se odnosi na obraćenje pojedinca na kršćanstvo. Poziv istinskog kršćanina nadilazi obične životne poslove. On podrazumijeva prihvaćanje i pokazivanje vrijednosti vjere, ljubavi, oprosta, služenja, žrtve i jedinstva u svakom aspektu života.

"Stojite čvrsto u jedinstvu Duha, u vezi mira. Jedno je tijelo i jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednu nadu vašeg poziva; jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje; jedan Bog i Otac svima, koji je nad svima, kroz sve i u svima." (Efežanima 4:3-6) . Ovi stihovi naglašavaju da među posvećenim kršćanima ne bi smjelo postojati sektaštvo. Svi takvi priznat će Krista kao svog vođu i da je vječni Otac Stvoritelj ili Prva Uzrok. Stoga je ideja trojstva jednakih bogova suprotna Svetom pismu.

Nakon što je Krist uzlazio na visine, Duh Sveti sišao je na ranu Crkvu na dan Duhova. (Djela 1:1-4, 9-14; 2:1-4). U to su vrijeme različiti darovi bili podijeljeni Učiteljevim sljedbenicima, osobito apostolima, koji su bili božanski nadahnuti predstavnici Boga. Ono što su oni učili i pisali imalo je za cilj voditi posvećene vjernike tijekom njihovog zemaljskog boravka. Efežanima 4,7-10

Naši ključni stihovi navode službe duhovnog vodstva koje je Gospodin uspostavio za opremanje svetaca Doba evanđelja u njihovom služenju, kako je Bog zapovjedio. Pavao kaže da je ovo služenje bilo za "izgradnju [ili izgradnju] tijela Kristova." Mnogi su cijenili privilegij da odgovore na poziv da postanu su-nasljednici s Kristom u njegovu nadolazećem kraljevstvu na temelju svoje posvećenosti i rođenja po Duhu. U sadašnje vrijeme, takvi se kršćani okupljaju na sastancima, konvencijama, u zajedništvu te se bave osobnim proučavanjem i molitvom dok nastoje vjerno ispuniti svoj savez žrtve.

Kako smo blagoslovljeni što smo primili veliku povlasticu da posvetimo svoje živote sada, u ovom "povoljnom vremenu". (2. Korinćanima 6,2). To je prilika koja se ne može opisati. Velika bi trebala biti naša poniznost, koja priznaje tako uzviđeni pogled kojemu sami po sebi nikada ne bismo mogli težiti.

U ovim "posljednjim danima" možemo razmišljati o čudesnoj baštini koju imamo jer smo došli do spoznaje i cijenjenja "sadašnje istine". (2. Petrova 1:12,13). Mnogi naukovi koje prihvaćaju oni unutar našeg zajedništva odražavaju veličanstveni lik

Nebeskog Oca. Međutim, moramo zapamtiti da konačni cilj našeg primanja takvog razumijevanja nije samo pružiti nam intelektualno znanje o Božjem planu. Naprotiv, uz to, jest nam pomoći u procesu preobrazbe, kako bismo kroz posvećujući utjecaj Duha Svetoga mogli razviti kršćanski lik i tražiti "izgradnju tijela Kristova".

Uložimo veliki trud u ove stvari kako bismo učvrstili svoje zvanje i izbor. Ako budemo vjerni, naposljetku ćemo sudjelovati u djelu pomirenja čovječanstva s Nebeskim Ocem, dok se ono vraća u savršenstvo izgubljeno u Edenu. 2. Petrova 1:10,11

Kršćansko krštenje

***Ključni stih: "Idite dakle i naučite sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga."
Matej 28:19***

***Odabrani stihovi:
Matej 3:13-17; 28:18-20***

Kršćansko krštenje je sredstvo kojim se javno ispovijeda vjera i učenjstvo. Slijedeći Kristov primjer tijekom njegova Prvog dolaska, takve osobe obično javno simboliziraju svoju predanost uranjanjem u vodu. Svjedočenje na takav način podrazumijeva njihovu predanost da upoznaju i čine volju Nebeskog Oca, što god ona bila, čak i do smrti. Rimljanima 12:1,2; Otkrivenje 2:10

Odmah nakon što ga je Ivan krstio u rijeci Jordanu, "otvoriše mu se nebesa i vidje Duha Božjega kako silazi u liku goluba i ostaje na njemu." (Matej 3,16). Naš Gospodin tada je mogao u potpunosti povezati svoja iskustva kao čovjeka s onima koja je imao prije svog dolaska na zemlju da da svoj život kao otkupninu za Adama i sve grešnike. (1. Timoteju 2,5,6). Bog je dao čujnu potvrdu da je zadovoljan što se njegov voljeni Sin dobrovoljno upustio u ovaj pothvat položivši svoj život kako bi otkupio umiruću ljudsku rasu. Glas s neba, poput grmljavine, rekao je: "Ovo je moj ljubljani Sin, kojega sam se svidjelo." Matej 3,17

Nakon što je u svojoj zemaljskoj službi bio vjeran do smrti, Krist je uskrsnuo i uzvišen u božansku narav. (Filipljanima 2:9,10). Iako više neće biti fizički prisutan među njima, želio je svojim učenicima dati jamstvo da će ih i dalje jačati. Prije svog uznesenja na nebo čitamo njegove posljednje riječi: "Tada jedanaestorici učenika odoše u Galileju na goru koju im je Isus pokazao. I kad ga vidješe, pokloniše mu se; neki pak posumnjaše. A Isus pristupi i progovori im: 'Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.'" Matej 28,16-18

Slijedi nadahnjujuće obećanje koje se odnosi na veliku nagradu koju će steći svi poslušni i vjerni članovi Kristova tijela, oni koji su "kršteni u njegovu smrt". (Rimljanima 6,3–5). "Potom sam pogledao i gle, Janje je stajalo na gori Sion, a s njim sto četrdeset i četiri tisuće onih kojima je na čelima bilo napisano ime njegovo i ime Očevo. I čuo sam glas s neba nalik hućanju bujnih voda i nalik snažnom tutnjavi groma. Glas koji sam čuo bio je poput zvuka harfista koji sviraju harfe. I pjevali su novu pjesmu pred prijestoljem i pred četiri živa bića i starješinama. Nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim onih 144.000 koji su otkupljeni s zemlje. To su oni koji se nisu oskvrnuli sa ženama, jer su ostali djevcici. Oni slijede Jaganjca kamo god da on ode. Otkupljeni su iz ljudske rase kao prvorođenci Bogu i Jaganjcu." Otkrivenje 14,1-4

Neka nas hitnost trenutka potakne da s obnovljenom snagom cijenimo i primjenjujemo u svojim životima ona načela koja će nam omogućiti da odjeknemo riječima jednog od naših uglednih preteča, apostola

Pavla. "Dobru borbu sam se borio, utrku sam dovršio, vjeru sam sačuvao. Sad mi je spremna kruna pravednosti, koju će mi toga dana podijeliti Gospodin, pravedni Sudac – i ne samo meni, nego i svima koji su čeznuli za njegovim dolaskom." 2. Timoteju 4,7,8

Subotnji dan

Ključni stih: "Jer je u šest dana Gospodin stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog dana je počinuo. Zato je Gospodin blagoslovio dan subotnji i učinio ga svetim. Izlazak 20,11

***Odabrani stihovi:
Izlazak 20,8-11; Rimljanima 14,5,6***

Pojam sabate može se u Svetom pismu pratiti do zapisa o stvaranju i njegovom dovršenju. (Postanak 2,1-3). U to je vrijeme Bog dovršio svoje djelo pripremanja zemlje za ljudsko prebivanje nakon šest dugih razdoblja, ili "dana". Stvoritelj se odmorio od tog djela nakon što su naši prvi roditelji stvoreni "na sliku Božju; ... stvori ih muškoga i ženskoga spola." Postanak 1,27

Stoljećima kasnije, nakon oslobođenja Izraelaca iz egipatskog ropstva, Nebeski Otac postavio je skup božanskih standarda kojih su se trebali pridržavati kako bi primili njegovu naklonost i blagoslove kao njegov narod saveza. Jedan od tih zakona bio je odvajanje vremena od svjetovnih poslova radi posebne pobožnosti i odavanja časti Bogu za svu njegovu skrb za njih.

Sljedeći prikaz navodi razne značajke ovog svetog dana. "Sjeti se dana subotnjega da ga sveti . Šest dana radi i svaki svoj posao dovrši, a sedmi je dan

subota Gospodinu, Bogu tvome. Toga dana ne smiješ raditi nikakvog posla, niti ti, niti sin tvoj i kći tvoja, niti sluga tvoj i sluškinja tvoja, niti životinje tvoje, niti stranac koji boravi u gradovima tvojim." Izlazak 20:8-10

Tjedni subotnji dan uspostavljen je kao dio Deset zapovijedi danih isključivo narodu Izraelu. Međutim, naš ključni stih implicira da bi svi pojedinci, uključujući pobožne kršćane, trebali odvojiti vrijeme kako bi osobito uputili pohvalu i zahvalnost Stvoritelju za mnoga blagoslova koja im je podario.

Pavao je s velikom jasnoćom vidio da je Rana crkva u vrijeme njegova djelovanja bila u prijelaznom razdoblju. Ono što je nekada bilo obvezno prema Mojsijevom zakonu nije se odnosilo ni na Židove koji su došli u Krista, ni na pogane koji nikada nisu bili pod tim ograničenjem. Evo jednog od njegovih citata: "Jedan čovjek smatra jedan dan svetijim od drugoga, a drugi drži svaki dan istim. Svaki neka u svome umu čvrsto stoji. Tko gleda na dan, gleda na Gospodina; tko jede, jede za Gospodina, jer zahvaljuje Bogu, a tko se uzdržava, uzdržava se za Gospodina i zahvaljuje Bogu." Rimljanima 14,5-6

U ovim stihovima Pavao čini se naznačiti da Židov zbog vjerskog uvjerenja može odabrati da se pridržava subote. Međutim, bilo bi prijevara za vjernike prihvatiti Krista, ali se također osjećati obveznima poštovati uvjete vezane uz Zakon, kao što je doslovno pridržavanje izraelske subote. Kršćaninu bi svaki dan trebao biti "subotnji" dan posvećenosti i hvale našem Nebeskom Ocu.

Ulazak u Božji počasni sabbat uključuje vjeru, poslušnost, predaju i oslanjanje na Krista. Obuhvaća mir, sigurnost, spasenje i olakšanje od nastojanja za vlastitu pravednošću. Božji počasni odmor je i sadašnji i vječni. Ulazimo u njega vjerujući u njegova dragocjena obećanja, slušajući biblijske zapovijedi i bacajući svoje terete na Gospodina. Težeći živjeti u vjeri i poslušnosti, možemo svakodnevno iskusiti Božji odmor, dok iščekujemo vječni odmor obećan u "prvom uskrsnuću" ako budemo "vjerni do smrti". Hebrejima 4,9-11; Otkrivenje 20,6; 2,10

Živjeti velikodušno

***Ključni stih: "Jer znate milost našega Gospodina Isusa Krista: da, iako bijaše bogat, postade siromahan radi vas, da vi bogatite njegovom siromaštinom."
2. Korinćanima 8:9***

***Odabrani stih: "Jer znate milost našega Gospodina Isusa Krista: da, premda bijaše bogat, radi vas postade siromašan, da vi bogatite njegov
2. Korinćanima 8,1-15***

U današnjoj lekciji Pavao obrađuje temu poticanja vjernika na sudjelovanje u prikupljanju milostinje za svece u Jeruzalemu. Njegove riječi pružaju vrijedne uvide u srce i motivacije koje stoje iza velikodušnosti. Apostol navodi primjer braće u Makedoniji, koji su žrtveno davali unatoč vlastitoj siromaštini, kao uzor koji Korinćani trebaju slijediti.

Pavao piše: "A sada, braćo draga, želim da znate što je Bog u svojoj dobroti učinio po crkvama u Makedoniji. Iako su iskušani mnogim nevoljama i vrlo su siromašni, oni su također ispunjeni obilnom radošću, koja je izlivala bogatu velikodušnost. Jer mogu posvjedočiti da su dali ne samo koliko su mogli, nego i mnogo više. I učinili su to iz svoje slobodne volje. Molili su nas iznova i iznova za

povlasticu da sudjeluju u daru za vjernike u Jeruzalemu." 2. Korinćanima 8,1-4

Gornji odlomak osporava uobičajeno shvaćanje da je za davanje potrebno imati obilje sredstava. Makedonci nisu čekali da im ostane viška; naprotiv, žrtveno su davali čak i u vrijeme svoje potrebe . To bi nas trebalo potaknuti da preispitamo vlastite poglede na ovu temu i razmotrimo načine na koje možemo doprinijeti potrebama svetaca, bez obzira na naš financijski položaj. U tome se prisjećamo udovice koja je dala malu žrtvu, ali ju je Isus pohvalio jer je dala sve što je imala. Marko 12:41-44

Davanje bi uvijek trebalo biti dobrovoljno. Svi predani kršćani trebali bi biti motivirani da daju velikodušno zbog Božje milosti. To mora dolaziti iz njihovog srca, inače to nije ugodno Bogu. Iako Makedonci nisu imali mnogo, očajnički su željeli dijeliti ono što su imali. Molili su Pavla da im omogući sudjelovanje. Kakav primjer velikodušnosti!

Naš ključni stih pruža još veću pouku. Podsjeća nas da je duh dobrotvornosti naš Gospodin očitovao do najviše mjere svojom poniznošću, dobrovoljno se odrekavši svog duhovnog života kako bi došao na zemlju kao čovjek. To je učinio kako bi dao svoj ljudski život kao otkupninu i tako otkupio cijeli ljudski rod zbog Adamova izvornog grijeha. Rimljanima 5:18,19; 1. Timoteju 2:5,6

Kršćani razumiju da je jedan od dokaza da smo prešli iz smrti u život u tome što volimo braću. Nadalje, budući da je Krist položio svoj život za nas, i mi bismo trebali činiti isto za braću. Drugim riječima,

trebali bismo učiniti sve što m o da im pomognemo učvrstiti njihovo zvanje i izbor. 1. Ivanova 3:14,16; 2. Petrova 1:10

Sveto pismo obiluje poukama koje ilustriraju suosjećanje koje bismo trebali pokazivati prema braći u njihovom trenutku potrebe, kao i prema svijetu ljudi kad god imamo priliku. Neka naši životi sve više odražavaju naše cijenjenje sljedećeg Pavlova poticaja: "Stoga, dokle god imamo priliku, činimo dobro svima, a osobito onima koji pripadaju obitelji vjernika." Galaćanima 6,10

Novi savez

***"Eto, dolaze dani, kaže Gospod, kad ću sklopiti novi savez s kućom Izraelovom, ... stavit ću svoj zakon u njihove nutarnje dijelove i napisati ga u njihova srca; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod."
Jeremija 31:31,33***

Savez je ugovor ili sporazum između dviju strana. Izraz "novi savez" u našem uvodnom tekstu podrazumijeva da je postojao "stari" savez. To je bio Savez Zakona, koji je Bog dao narodu Izraelu po Mojsiju na gori Sinaj. (Izlazak, poglavlja 19-24; Hebrejima 8:13). Apostol Pavao objašnjava da su mnoge značajke Saveza Zakona bile "sjenka nebeskih stvari" i "dobrih stvari koje dolaze" u budućem Novom savezu. Hebrejima 8,5; 10,1

Obećanja Novog saveza potječu iz Abrahamova saveza, u kojem je Bog obećao Abrahamu: "U tvome će se potomstvu blagosloviti svi narodi zemaljski." (Postanak 22,16-18). Apostol Pavao nam kaže da je "četiristo trideset godina" kasnije Bog dao Zakonski savez Izraelu. (Galaćanima 3,15-17). Zatim retorički pita: "Zašto je onda Zakon [savez] uopće dan?" Odgovara: "Dodan je zbog prijestupa, dok ne dođe Sjemenko kojem se obećanje odnosi." Galaćanima 3: 19

Savez zakona bio je "svet, pravedan i dobar" i Bog ga je dao kako bi židovski narod shvatio svoje palo i

nesavršeno stanje, kako bi "grijev ... postao iznimno griješan" i pokazao da se ne mogu opravdati pred Bogom. (Rimljanima 7:12-14; 3:20). Drugdje Pavao objašnjava: "Zakon je bio naš čuvar da nas dovede k Kristu, da budemo opravdani vjerom." (Galaćanima 3,24). Savez zakona trebao je Izraelu dokazati potrebu za pomirujućom krvlju Otkupitelja, Kristom i njegovom prolijevanom krvlju, kako bi bili opravdani pred Bogom.

Žrtve na Dan pomirenja

Kada je Bog dao Izraelu Zakonski savez, dane su i točne upute o izgradnji Šatora sastanka, zajedno s uputama o prinosima koji su se ondje trebali prinostiti. Na godišnji Dan pomirenja prinostili su se žrtve koje su zahtijevale prolijevanje krvi. Levitski zakonik, poglavlje 16

Prvo je Aron zaklao "telca žrtve za grijeh" kako bi "učinio pomirenje za sebe i za svoj dom". Njegova je krv unijeta u Najsvetije i prskana "na ... i pred pokrov milosrđa ... sedam puta". (Levitski zakonik 16:11-14). To je upućivalo na dobrovoljnu žrtvu savršenog čovjeka Isusa, "koji je dao sebe kao otkupninu za sve, da se o tome svjedoči u svoje vrijeme." (1. Timoteju 2:5,6). Drugdje Pavao navodi da "bez prolijevanja krvi nema oprosta" grijeha. Hebrejima 9:19-22

Posvećenje i duhovno rođenje Isusa na rijeci Jordanu, te potom njegova smrt i uskrsnuće u slavi, bili su jamstvo da će u Božje "određeno vrijeme" dugo obećane blagodati pod Novim saveznim

odnosom postati stvarnost u Mesijanskom kraljevstvu. Pavao piše: "Toliko je Isus postao jamac [grčki: zalog ili jamstvo] boljeg saveza." "Jednom je svojim krvlju ušao u svetište." Hebrejima 7,22; 9,12; 10,10

Apostol Pavao nas uvjerava da je Isus obećano sjeme blagoslova. On piše: "Obećanja su dana Abrahamu i njegovu sjemenu. Ne kaže: 'I sjemenima', kao da su mnoga, nego kao da je samo jedno: 'Tvojem sjemenu', a to je Krist." Galaćanima 3,16

Žrtva Gospodnjeg jarca

Druga je žrtva prinosila na Izraelov godišnji Dan pomirenja. Bila je to "koza žrtve za grijeh, ona za narod", čija je krv također unosila u Najsvetije i prskala "na ... i pred pokrov milosrđa", kao i kod juneta. (Levitski zakonik 16,15). Žrtva jarca predstavlja "živu žrtvu" vjernih sljedbenika Gospodnjih tijekom sadašnjeg doba evanđelja, koji se "ne prilagođavaju ovome svijetu", već se umjesto toga svakodnevno nastoje "preobraziti" obnavljanjem svojih umova i "da ispita što je volja Božja – što je ugodno, što je pravedno i savršeno." (Rimljanima 12,1-2). Žrtva vjernih posvećenih sljedbenika Krista prihvatljiva je našem Nebeskom Ocu samo zbog zasluga Isusove otkupiteljske žrtve, prikazane žrtvom juneta. Kako Pavao objašnjava, Bog nas je "prihvatilo u Onome koji je ljubljen [Isusu Kristu]. U kojem mi imamo otkupljenje po njegovoj krvi." Efežanima 1,6-7

Bilo je mnogo različitih žrtava koje je Bog ustanovio s Izraelom pod njihovim ugovorom Šatora sastanka u pustinji. Međutim, postojale su samo dvije žrtve čija je krv unosila u Najsvetije i prskala na i pred pokrov milosrđa. To su bile žrtva junice i žrtva Gospodnjeg jarca, obje na Dan pomirenja.

Razumijevanje simboličkog značenja ova dva žrtvovanja bilo je jedno od velikih "misterija" Biblije. Ona uči da se obećano sjeme blagoslova sastoji od mnogih članova. (Efežanima 5:23-32; Kološanima 1:26,27). "Jer koliko god vas je bilo kršteno u Krista, svi ste obukli Krista ... jer svi ste jedno u Kristu Isusu. A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme i nasljednici prema obećanju." (Galaćanima 3,27-29). Pavao također kaže: "Ljudsko tijelo ima mnogo dijelova, ali ti dijelovi čine jedno tijelo. Tako je i s Kristovim tijelom." 1. Korinćanima 12,12

Obuka slugu Novog saveza

Krist Isus, zajedno sa svojim članovima tijela, donijet će blagoslove svim obiteljima zemaljskim pod uvjetima Novog saveza. Pavao objašnjava: "Koji nas je također osposobio da budemo sluge novog saveza." (2. Korinćanima 3,6). Naša priprema koja se sada odvija, ako budemo vjerni do smrti, kvalificirat će nas da budemo povezani s Kristom u upravljanju Novim savezom a prirodnom Izraelu i na kraju cijelom čovječanstvu. Ova priprema odvija se po Božjem Svetom Duhu, s njegovim zakonom "upravljenim u naša srca", u našim životima i našem ponašanju. Stoga shvaćamo: "Jer mi sami po sebi

nismo podobni da išta pripišemo sebi. Naprotiv, naša sposobnost dolazi od Boga." 2. Korinćanima 3:

Apostol također objašnjava kako se članovi Kristova tijela razvijaju i dokazuju tijekom sadašnjeg doba pod posebnom značajkom Abrahamova saveza. Tu značajku simbolizirala je Abrahamova žena Sara. (Galaćanima 4:22-31). Sara je bila "slobodna žena", Abrahamova prava žena, koja je nakon mnogo godina neplodnosti rodila Izaka, sjeme obećanja. U Božjem poretku, značajka Sare u Abrahamovoj zavjetnoj obvezi trebala je proizvesti i razviti sjeme blagoslova. To će se sjeme upotrijebiti da se blagoslove svi rodovi zemaljski.

U završnim stihovima 24. poglavlja Knjige Postanka opisano je kako se Izak, koji simbolično predstavlja Krista, oženio Rebekom, koja simbolično predstavlja udove Krista, odnosno Crkvu. U stihu 67 stoji: "Izak je bio utješten nakon smrti svoje majke [Sare]." Sara predstavlja onu značajku Abrahamova saveza koja je na snazi tijekom Evanđeoskog doba – razvoj sjemena blagoslova, "malo stado". (Luka 12,32). Stoga njezina smrt implicira kraj Evanđeoskog doba, nakon čega će Novi savez započeti djelovati u Kristovom kraljevstvu.

Grad čiji je graditelj Bog

Obećanje boljeg dana dato je od vremena kada je Bog prvi put počeo djelovati s Abrahamom. Apostol piše: "U vjeri je on [Abraham] boravio kao stranac u zemlji obećanja, u šatorima, zajedno s Izakom i Jakovom, nasljednicima istog obećanja; jer je

iščekivao grad koji ima temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog." Hebrejima 11,9-10

U Bibliji se grad često simbolično koristi za predstavljanje vlasti. Na primjer, stvarni grad Jeruzalem predstavlja vlast Izraela nad židovskim narodom. U prethodnim stihovima rečeno nam je da je ovaj grad, ili vlada, za kojom je Abraham čeznuo, trebao imati "temelje", to jest, snagu, stabilnost i trajnost. Ti temelji su Božji sveti principi "pravednosti i pravde", "milosrđa i istine". (Psalam 89:14). Jedini graditelj koji je mogao takvom kraljevstvu dati te kvalitete jest Bog.

U tom smislu apostol Ivan je napisao: "Ja, Ivan, vidio sam sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, pripremljen kao nevjesta ukrašena za svoga muža." (Otkrivenje 21,2). Zatim sljedeći stihovi daju prekrasan opis djela koje će ovo kraljevstvo ostvariti, a koje će funkcionirati pod uvjetima Novog saveza. Otkrivenje 21: ,3,4

Posrednik Novog saveza

Riječ "posrednik", koja znači posrednik ili pomiritelj, u Bibliji se koristi samo u vezi s savezom između dviju strana. Mojsije je bio posrednik Saveza Zakona i bio je tip ili slika Isusa, posrednika novog i boljeg saveza. Pavao piše da je Isus "dobio službu još izvrsniju, koliko je i posrednik boljeg saveza, koji je utemeljen na boljim obećanjima." (Hebrejima 8,6). Ovdje se uspostavlja usporedba s Zakonskim saveznom sporazumom, prema čijim je odredbama narod Izraela morao savršeno ispuniti sve zahtjeve

tog saveza kako bi primio opravdanje i život. Međutim, zbog svog pokvarenog stanja, narod nije ispunio te odredbe. Stoga nitko nije mogao doseći život. Rimljanima 3,19,20

Apostol nastavlja: "Da je prvi savez bio besprijekoran, ne bi se tražilo mjesto za drugi. Ukazujući na nedostatke, ... on kaže: 'Evo, dolaze dani, kaže Gospodin, kada ću sklopiti novi savez s kućom Izraelovom i kućom Judinom.'" (Hebrejima 8,7–8). Prvi savez, Savez Zakona, bio je mjerilo sposobnosti savršenog čovjeka da ga se pridržava. Samo je Isus mogao ispuniti Savez Zakona, jer je samo on bio savršen. Matej 5,17–18

Savez Zakona nije mogao dopustiti svom posredniku, Mojsiju, da djeluje u ime svakog prijestupnika i osigura da oni na kraju savršeno ispune njegove odredbe. To je bilo zato što je i sam Mojsije bio nesavršen. Ni ovaj savez nije imao odredbu za iskorjenjivanje zlih utjecaja, koji su bili velika prepreka u ispunjavanju svih njegovih zahtjeva. Stoga je, zbog ne savršenosti naroda, Mojsija i mnogih vanjskih zlih utjecaja, bio potreban drugačiji savez kako bi se narod doveo u potpunu i trajnu skladnost i naklonost s Nebeskim Ocem.

Što se tiče sklapanja Novog saveza, apostol navodi: "Neće biti kao savez koji sam sklopio s njihovim precima kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz Egipta, jer nisu ostali vjerni mom savezu, i ja sam se okrenuo od njih, govori Gospodin. (Hebrejima 8,9). Novi Savez moći će pomiriti pali rod ljudski s Bogom tijekom mesijanskog kraljevstva, jer će imati boljeg posrednika, Krista i članove njegova tijela, Crkvu.

(Hebrejima 8,6; Matej 19,28; Luka 22,28-30). Zajedno će "Krist" biti suosjećajni "svećenici", upravitelji Novog saveza. Hebrejima 2,11.16-18; Otkrivenje 20,6

Apostol Pavao navodi: "Ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, kaže Gospod; stavit ću svoje zakone u njihov um i napisati ih u njihova srca: i ja ću im biti Bog, a oni će biti meni narod." (Hebrejima 8,10). U to će vrijeme "neće više nitko poučavati bližnjega svoga, niti brat brata svoga, govoreći: Spoznaj Gospodina! Jer će me svi poznati, od najmanjeg do najvećeg, kaže Gospodin: jer oprostit ću njihovu nepravdu i grijeh njihov neću više spominjati." Jeremija 31,34

Prethodni događaji

Kad je na gori Sinaj uspostavljen Zakonski savez, bilo je grmljavine, munja, guste oblake, glasnog zvuka trube, dima i gora se silno tresla. (Izlazak 19,16–18). Apostol Pavao piše: "Prizor je bio tako strašan da je Mojsije rekao: 'Drhtim od straha.'" (Hebrejima 12,18–21). Svaki od tih prirodnih elemenata ima simbolično značenje. Kao što su ti strašni prizori i zvuci prethodili uspostavi Zakonskog saveza, tako će i veliko vrijeme nevolje na zemlji prethoditi uspostavi Novog saveza. Danijel 12,1; Joil 2,1–11; Otkrivenje 16,18–21

Ispunjenje biblijskih proročanstava i znakova vremena ukazuje na to da se ovo razdoblje velike nevolje približava. Ono se očituje u "grmljavinama", pozivima na pravdu, zajedno s tutnjavom

nezadovoljstva; "munje", bljeskovi istine i razotkrivanje nepravde; "gusti oblak", rastuća nevolja i nezadovoljstvo; "glas trube", zahtjevi za pravima, i stvarima i zamišljenima; "dim", koji proizlazi iz simboličkog ognja razaranja anarhije; i "potres", uklanjanje ljudskih društvenih, financijskih i vjerskih institucija koje nisu u skladu s Bogom. Aggar 2,6–7; Hebrejima 12,26–27

Mojsije je bio odsutan od židovskog naroda, jer je otišao na goru da se sastane s Bogom, dok je gora bila obavijena dimom i tresla se. To u simbolu ukazuje na to da će, kada se posljednji članovi Kristova tijela budu pokazali vjernima do smrti i uskrsnuli u božansku narav, doći vrhunac velikog razdoblja nevolje, kakvo zemlja još nikada nije iskusila. Srećom, ti će se dani skratiti, i kraljevstvo, pod pravednom vlašću Kristovom, bit će uspostavljeno na zemlji. Matej 24: 21,22

Zemaljski predstavnici

Sveto pismo nas obavještava da će Bog na Zemlji imati ljudske predstavnike koji će upravljati Novim saveznom ugovorom. To će biti uskrsnuli vjernici i sveci koji su živjeli prije Isusova prvog dolaska, od Abela pa sve do Ivana Krstitelja. Oni će služiti kao "sudci" i kao "knezovi u svojoj zemlji", ljudski vođe koji će pomagati čovječanstvu. Matej 11,11; Luka 13,28; Izakija 1,26; Psalam 45,16

Apostol Pavao imenom nabroja neke od tih vjernika, dodajući: "Svi oni, dobivši dobru svjedodžbu po vjeri, obećanje nisu primili: Bog nam je pripremio nešto bolje, da oni bez nas ne budu dovršeni."

(Hebrejima 11,1–40). Ti su Božji ljudi i žene mnogo patili jer su vjerno služili Gospodinu. Ipak, nisu bili nasljednici duhovnog sjemena obećanja. Iako su primili "dobar glas kroz vjeru", svatko je sišao u grob, sve do vremena kada će Krist i njegova crkva biti dovršeni i kada će biti uspostavljen Novi zavjet. Ovi drevni časnici uskrsnuti će "savršeni", kao što je Adam bio u Edenskom vrtu. Sa svojim savršenim umovima i sposobnostima, bit će primjeri i učitelji narodu.

Vjerni ostatak

Osim tih drevnih pravednika, Božji sveti proroci su predskazali da će postojati vjerni "ostatak" Židova. Oni će biti među prvima koji će primiti blagoslove Novog saveza. (Izaija 30,19; Psalam 107,6,28). Kroz proroka Izaiju Bog nam govori da će se ovaj "ostatak Jakovljevi [Izrael]" vratiti "iz četiriju krajeva zemaljskih". (Izaija 10,21.22; 11,11-16). Također, preko proroka Jeremije, Bog objavljuje da će doći okupljanje tog vjernog ostatka i da će "stanovati u svojoj zemlji". Jeremija 23,1-8

Ovaj vjerni ostatak Židova naposljetku će se obratiti i zazvati Gospodina za izbavljenje, ne pouzdavajući se ni u političke sporazume s drugim narodima, ni u ljudsku vojnu moć. Tada će ih Gospodin izbaviti. (Izaija 30,15.18-19; Zaharija 14,1-3). Prorok Zaharija je napisao: "Ovako veli Gospod: Ja ... nastanit ću se usred Jeruzalema: i Jeruzalem će se zvati gradom istine," i bit će "čudesan u očima ostatka ovog naroda u te dane, ... i ja ću dati da ostatak ovog naroda posjedne sve te stvari. I dogodit će se da,

kao što ste bili kletva među narodima, o kuću Judina i kuću Izraelina, tako ću vas spasiti i bit ćete blagoslov. ... Ovo činite: svaki neka govori istinu svome bližnjem; izvršavajte sud istine i mira na svojim vratima." Zaharija 8:3,6,12,13,16

Nastavljajući, prorok kaže: "Mnogi narodi i snažne nacije doći će tražiti Gospodara nad vojskama u Jeruzalemu i moliti pred Gospodinom U te dane dogodit će se da će deset ljudi [predstavljajući sve narode zemlje] uhvatiti za rub haljine svakog Židova, govoreći: 'Idemo s tobom, jer smo čuli da je Bog s tobom.' (Zah 8,22–23). Tako će, počevši od vjernog ostatka Izraela, zajedno s poukom Drevnih Pravednika, svim ljudima biti otvoren put pomirenja s Bogom.

Prorok Ezekiel nas obavještava da će Bog prikupiti "ostatak Izraela" i dati im ne samo "zemlju Izraela", nego i "jedno srce" te "staviti novi duh", svoj duh pravednosti, u njih. (Ezekiel 11:17-20). Konačno, prorok Mihej opisuje blagoslove Novog Saveza kao "rosu" i "kišu" koja će se izliti na cijelo čovječanstvo. On piše: "Ostaci Jakovljevi bit će usred mnogih naroda kao rosa od Gospodina, kao pljuskovi po travi, koji ne čekaju čovjeka, niti iščekuju sinove ljudske." Mihej 5,7,8

Zapečaćeno Isusovom Krvlju

U Poslanici Hebrejima, ustoličenje Saveza Zakona navodi se kao primjer kako će biti ustoličen Novi Savez. Apostol ističe da savez s Bogom, poput Saveza Zakona i Novog Saveza, mora biti zapečaćen krvlju. "Jer gdje postoji zavjet, potrebno

je da nastupi smrt onoga tko ga je potvrdio; jer zavjet je čvrst nad mrtvim žrtvama, budući da nikada nije valjan dok je onaj tko ga potvrđuje živ. Stoga ni prvi [Zavjet zakona] nije uspostavljen bez krvi." (Hebrejima 9,16-18). Isusova smrt osigurala je zaslugu, odnosno vrijednost, za krv koja će zapečatiti Novi zavjet.

U noći kad je Isus sa svojim učenicima ustanovio Spomen na svoju smrt, dao je kalež i pozvao ih: "Pijte svi iz njega; jer ovo je krv moja saveza nove naravi, koja se proljeva za mnoge na otpust grijeha." (Matej 26,27–28; Luka 22,20; 1. Korinćanima 11,25). Ovdje je Isus naznačio da će njegova smrt pružiti vrijednost ili zaslugu za uspostavu Novog saveza u svoje vrijeme.

Sudionici Isusovih patnji

Učenici su bili pozvani, kao i svaki kasniji posvećeni sljedbenik Gospodina tijekom evanđeoskog doba, da piju iz čaše, čime je simbolizirano prihvatanje zasluga Kristove žrtve u njihovo ime. Na temelju toga, dobili su privilegiju da postanu "sudionici Kristovih patnji". (1. Petrova 4,13; 2. Korinćanima 1,7). Oni su "pravedni po vjeri" u njegovu krvlju kao njihov Spasitelj. (Rimljanima 3,24; 5,1.9). Oni tada imaju priliku biti "mrtvi s njime", kako bi "živjeli s njime", "patili" s njime, kako bi i oni "vladali s njime", kao "kraljevi i svećenici". 2. Timoteju 2,11.12; Otkrivenje 20,6

Apostol Pavao objašnjava: "Kupa blagoslova, koju blagoslivljamo, zar nije sudjelovanje u krvi

Pomazanika? Kruh koji lomimo, zar nije sudjelovanje u tijelu Pomazanika? Jer je jedan kruh, mi smo, mnogi, jedno tijelo; jer svi sudjelujemo u jednome kruhu." 1. Korinćanima 10,16.17.

U Poslanici Hebrejima apostol nastavlja: "Kad je Mojsije izrekao svako zapovijedanje svemu narodu po zakonu, uze krv teladi i jaraca ... i pokropi i knjigu i sav narod, govoreći: Ovo je krv saveza koju vam je Bog zapovjedio." (Hebrejima 9:19,20). U ovoj tipičnoj slici krv "teladi i jaraca" predstavlja žrtvu Krista, Glave, i članova njegova tijela.

Apostol Pavao zatim dodaje: "Tako je bilo potrebno da se ove zemaljske slike nebeskih stvari očiste ovim žrtvama, a sami nebesi da se očiste boljim žrtvama od ovih." (stih 23). "Kopije", ili slike stvarnosti pod Zakonskim saveznim sporazumom, morale su se očistiti i pročišćavati žrtvama životinja – bikovima i jarcima. Međutim, "nebeske stvari", Novi savez i njegovi poredci, čiste se "boljim žrtvama". Te bolje žrtve su one Kristove i njegove Crkve.

Posrednik Novog saveza bit će uskrsnuta i proslavljena klasa "Krist", Isus Glava zajedno sa svim članovima svoga tijela. Stoga njihovo posredničko djelo pomirenja Boga i čovječanstva, pod Novim saveznim ugovorom, ne može započeti dok posljednji član tijela Kristova ne bude dokazan vjernim u , čak i do smrti. Otkrivenje 2:10

Vidimo, dakle, da je svrha Novog saveza pomirenje čovječanstva s Bogom. Ovaj je aranžman osiguran po velikoj cijeni, voljnom žrtvom i smrću Sina Božjega, Isusa Krista, na . (Ivan 3,16-17). Novi

Savez će tako pokazati ljubav i brigu našega Nebeskog Oca za sva njegova ljudska stvorenja. "Oh, dubino bogatstva, i mudrosti i znanja Božjega! Kako su neistražive njegove odluke, i njegovi putovi neispitljivi!" Rimljanima 11,33